

Hviezdni priatelia

KÚZELNÉ ZRKADLO

LINDA CHAPMANOVÁ

ILUSTROVALA LUCY FLEMINGOVÁ

ALBATROS

Hviezdni priatelia

Kúzelné zrkadlo

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na

www.albatros.sk

www.albatrosmedia.sk

Linda Chapmanová

Hviezdni priatelia: Kúzelné zrkadlo – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všetky práva vyhradené.

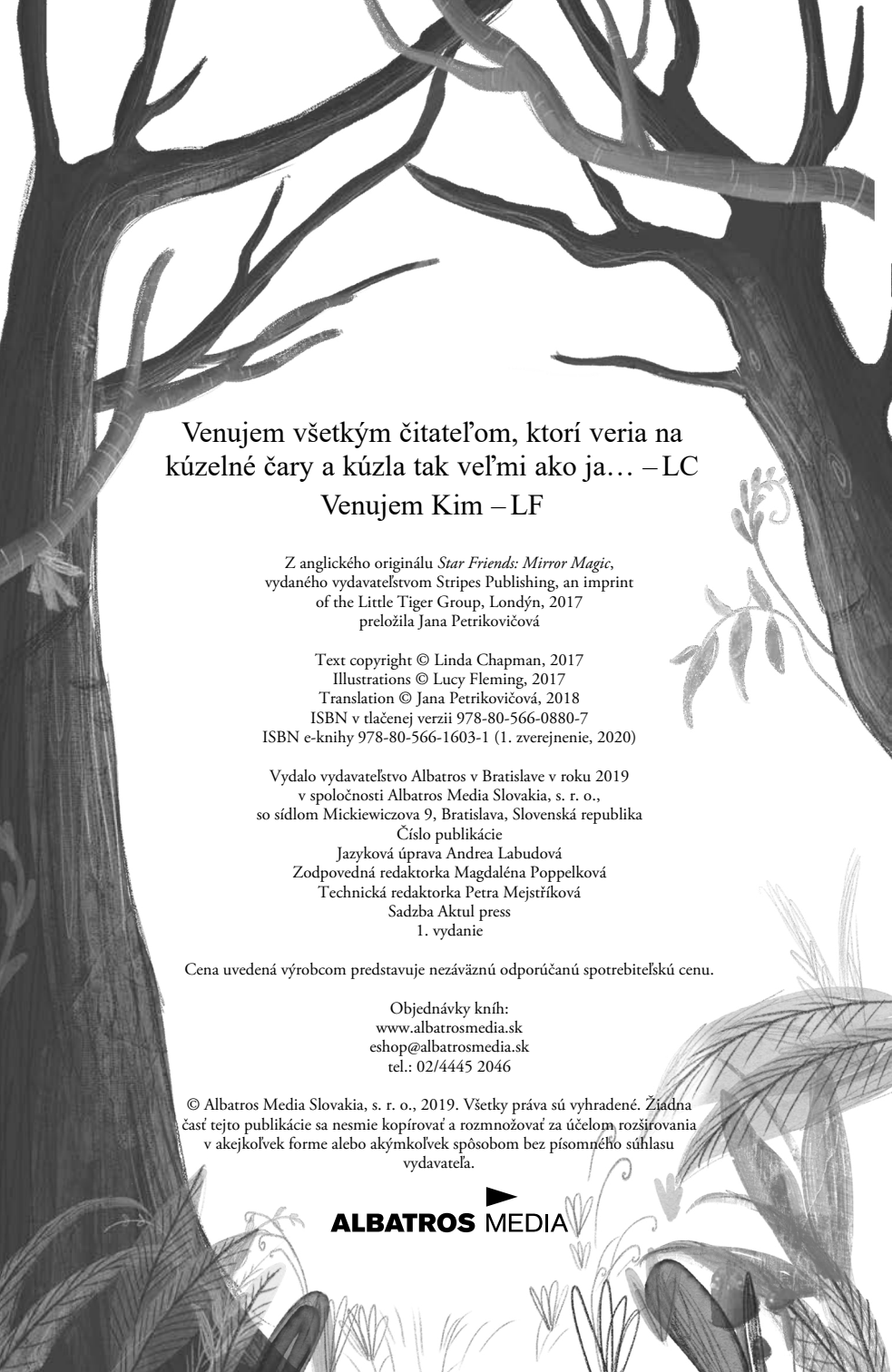
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Hviezdni priatelia

KÚZELNÉ ZRKADLO

Venujem všetkým čitateľom, ktorí veria na
kúzelné čary a kúzla tak veľmi ako ja... – LC
Venujem Kim – LF

Z anglického originálu *Star Friends: Mirror Magic*,
vydaného vydavateľstvom Stripes Publishing, an imprint
of the Little Tiger Group, Londýn, 2017
preložila Jana Petrikovičová

Text copyright © Linda Chapman, 2017
Illustrations © Lucy Fleming, 2017
Translation © Jana Petrikovičová, 2018
ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-0880-7
ISBN e-knihy 978-80-566-1603-1 (1. zverejnenie, 2020)

Vydalo vydavateľstvo Albatros v Bratislave v roku 2019
v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika
Číslo publikácie
Jazyková úprava Andrea Labudová
Zodpovedná redaktorka Magdaléna Poppelková
Technická redaktorka Petra Mejšťříková
Sadzba Aktual press
1. vydanie

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019. Všetky práva sú vyhradené. Žiadna
časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania
v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu
vydavateľa.

ALBATROS MEDIA

Hviezdni priatelia

KÚZELNÉ ZRKADLO

LINDA CHAPMANOVÁ

ILUSTROVALA LUCY FLEMINGOVÁ

ALBATROS

HVIEZDNY SVET

Obloha bola zamatovo-čierna a všetko – zvieratá, stromy, lúky, rieky aj pohoria – pokrýval trblietavý hviezdny prach. Všetko sa ligotalo. Dnešná noc bola výnimočná. Pred hviezdny vodopád, dopadajúcim do bezodného jazera, sa zišlo veľké množstvo zvierat. Čakali na začiatok nanajvyš významnej udalosti. Vzduchom sa niesla ich vzrušená vrava.

Pred zhromaždeným davom stálo osem zvierat – líška, vydra, jazvec, divá mačka, srnka, veverička, krahulec a plch. Veverička pribehla k líške, posta-

vila sa na zadné a chvostík za jej chrbtom sa elegantne stočil do veľkého písmena C. „Paprad', už čoskoro odídeme do sveta ľudí.“

„Už sa neviem dočkať!“ zvolala líška, nedočkavo sa vrtela a modré oči jej žiarili. „Bude to veľké dobrodružstvo!“

Srnka sa na zvieratá ustráchané pozrela. „Vy sa nebojíte? Lebo ja veľmi.“

Divá mačka prevrátila oči. „No to je mi teda prekvapenie! Veď ty sa bojíš všetkého, Vríba. Prečo radšej nezostaneš doma?“

Paprad' sa na mačku škaredo pozrela, dotkla sa srnkinho nosa a povedala: „Nepočúvaj ju, Vríba, ja viem, že si odvážna. Nemusíš sa báť, budeme tam spolu – aspoň zo začiatku určite. Uvidíš, že to zvládneš.“

Srnka sa nosom vďačne pritúlila k líške.

Na čistinku sa zniesol veľký výr so striebřistými krídlami. Keď dosadol na konár stromu, čo stál pri vodopáde, zvieratá stíchli. Presne na túto chvíľu čakali.

„Vitajte, priatelia,“ privítal ich výr Lovec.
„Nadišla opäť chvíľa, keď vysielame skupinku mladých Hviezdnych zvierat do sveta ľudí. Úlohou každého z nich je nájsť si Hviezdneho priateľa – dieťa, ktoré z hĺbky duše verí, že kúzla existujú.“

Lovec sa pozrel na zvieratá pred sebou a pokračoval: „Potom svojich nových Hviezdnych priateľov naučia, ako používať kúzelnú moc,

ktorá prúdi z nášho sveta do sveta ľudí, a ako s jej pomocou šíriť dobro a prinášať ľuďom pokoj a šťastie. Zvyčajne do sveta ľudí cestujú iba dve-tri Hviezdne zvieratá, no dnes sa ich po prvýkrát vydá na cestu až osem.“ Dav zvierat vzrušene zamumlal. Lovec ich umlčal zdvihnutým krídlom.

„Tentoraz vyšleme viac zvierat preto, lebo ľudský svet sa ocitol vo veľkých ťažkostiach. Čoraz menej ľudí verí na kúzla a len veľmi málo z nich dnes dokáže využiť Hviezdnu mágiu na to, aby svojmu okoliu pomáhalo. A čo je horšie, tok kúzelnej moci, prúdiaci medzi naším svetom a svetom ľudí, neustále slabne. No je tu niečo oveľa znepokojujúcejšie.“

Lovec sa tváril nanajvýš vážne. „Domnievame sa, že v ľudskom svete silnie temná mágia, ktorá ľuďom ubližuje a robí ich nešťastnými. Ak je to naozaj tak, musíme toho, kto ju šíri, nájsť a stoj čo stoj mu zabrániť, aby v tom pokračoval.“

Výr sa obrátil na mláďatá stojace pred zhromaždeným davom. „Vás ôsmich pošleme na miesto, kde cítiť temnú mágiu najsilnejšie – práve tam je

Hviezdna mágia veľmi slabá. Musíte zistiť, čo sa tam deje, a raz a navždy šírenie temnej mágie zastaviť. No ešte predtým si musí každý z vás nájsť a vybrať ľudské mláďa, ktoré sa stane vašim Hviezdnym priateľom. Musí to byť dieťa, ktoré je mimoriadne vnímavé a srdečné, aby mohlo napomáhať dobru, a veľmi odvážne, aby dokázalo poraziť toho alebo tých, čo ovládajú a šíria temnú mágiu. Keď nájdete dieťa, o ktorom si myslíte, že by mohlo byť vašim Hviezdnym priateľom, prihovorte sa mu vo svojich myšlienkach. Ak je dostatočne vnímavé voči kúzelnej moci, bude počuť, čo mu hovoríte.“

„Lovec, a čo sa s nami stane, keď sa ocitneme v ľudskom svete?“ opýtala sa veвериčka a vyskočila líške na chrbát. „Budeme aj tam žiarit' a trblietať sa ako tu?“ Zakývala huňatým chvostíkom a každúčký jeden vlas sa jej v tej chvíli nádherne zatrblietal.

Výr pokrútil hlavou. „Nie, Borievka. Budete vyzerat' ako celkom obyčajné zvieratá, len budete mať modré oči a dokážete kedykoľvek zmiznúť a znova sa objaviť.“

„A nájdeme si Hviezdneho priateľa všetci na tom istom mieste?“ chcela vedieť vydra.

„Myslím, že nie,“ odvetil Lovec. Dnes je naozaj ťažké nájsť dieťa, ktoré úprimne verí na čary a kúzla, a preto je len málo pravdepodobné, že by ste našli na osem takých detí naraz. Ak sa vám hneď po príchode nepodarí nájsť si Hviezdneho priateľa, putujte ďalej. No počínajte si rozvážne. Ak si už raz svojho Hviezdneho priateľa vyberiete, zostanete s ním po celý jeho život; budete ho sprevádzať a pomáhať mu bojovať s temnou mágiou.“

Divá mačka sa vzpriamila. „A kedy odchádzame?“

„Kedykoľvek budete chcieť, Prhláva,“ odvetil Lovec. „Stačí len vojsť do hviezdneho vodopádu.“

„Idem prvá!“ zvolala Papraď. „Čaute!“ Líška prebehla popri divej mačke, ktorá na ňu nahnevane zasyčala. Papraď natešene vyštekla, vrhla sa do prúdu hviezd a zmizla v trblietavom obláčiku.

„Tá je teda nevychovaná!“ zavrčala Prhláva a švihla mocným chvostom. Nato aj ona pristúpila

k vodopádu, opatrne vkročila do prúdu hviezd a zmizla. Vôkol stojaci dav vzrušene zhíkol.

Mladé zvieratá sa jedno po druhom vnárali do padajúceho prúdu hviezd. Ako posledný skočil do vodopádu plch.

Výr sa obrátil na prizierajúce sa zvieratá. „A nám neostáva iné, len dúfať, že sa našim kamarátom podarí nájsť si Hviezdnych priateľov a poraziť tých, čo používajú čiernu mágiu, aby škodili iným,“ povedal. „Zdá sa, že ľudský svet ešte nikdy nepotreboval pomoc Hviezdnych priateľov tak naliehavo ako práve teraz.“

Lovec zatrepotal krídlami a vyletel k tmavej oblohe.

Gorila horská, orangutan, tučniak galapágsky...

Maia Greenová si odfúkla z čela plavú ofinu a ďalej listovala v príručke ohrozených zvierat. Naozaj sa nevedela rozhodnúť, ktoré z nich si vybrať.

„Prosím, poponáhľajte sa,“ súrila ich pani učiteľka Harrisová. „O päť minút je prestávka. Bola by som rada, keby dovtedy každý z vás vedel, o čom chce písať.“

Maia obracala stránky čoraz rýchlejšie. Žeby tučniak? Jeho nezvyčajná tackavá chôdza ju

vždy rozosmeje. Alebo radšej africký pes hyenovitý? Miluje psov. A čo tak vlk? Zahľadala sa na fotografiu sivého vlka. Starká Anne vlkov zbožňovala. V dome mala vždy množstvo predmetov a obrázkov, na ktorých bol práve vlk. Maia cítila, ako jej stislo srdce. Starká Anne pred mesiacom zomrela. A Maii tak veľmi-preveľmi chýba. Nie, vlci by jej starkú neustále pripomínali, a bola by z toho ešte smutnejšia.

„Ty čo toľko robíš?“ opýtala sa nechápavo Ionie, ktorá sedela vedľa nej. „Ja som si dávno vybrala. Dokonca som už stihla napísať aj celú jednu stranu.“ Ionie si prehodila cez plece ryšavý vrkoč a ukázala Maii svoje úhľadné poznámky. To podstatné mala dokonca podčiarknuté pravítkom.

„Aj ja som sa už rozhodla,“ bránila sa Maia, „budem písať o... o... orangutanoch.“ Povedala prvé zviera, ktoré jej prišlo na um, len aby Ionie umlčala. Od chvíle, čo ich na začiatku školského roka posadili do jednej lavice, ju Ionie privádzala do šialenstva. Akoby nestačilo, že Maiine najlepšie kamarátky Situ a Lottie zadelili do inej šiestej triedy. Musí sedieť ešte aj s otravnou Ionie. To je naozaj nespravodlivé! Ionie bola veľmi múdra, no neustále Maiu napomínala a opravovala.

„Orangutany? To nemyslíš vážne!?“ povzdychla si Ionie. „To naozaj nemáš štipku fantázie? O orangutanoch budú písať minimálne ďalší štyria.“

„A aké úžasné a výnimočné zviera si si pre svoj projekt vybrala ty?“ opýtala sa Maia.

„Rovnorožca,“ odvetila Ionie. „Vieš vôbec, čo to je?“

Maia také slovo v živote nepočula. Nechcela to však pred Ionie priznať, preto sa rozhodla zariskovať. „To je nejaká parohatá koza, nie?“

Na Ioninej tvári sa objavil výraz sklamaní, takže Maia hneď vedela, že sa trafila.

„Dá sa to aj tak povedať,“ pripustila Ionie. „Je to niečo medzi srnkou, kozou a antilopou, ale inak ide o celkom výnimočné zviera. Počuj, nechaj to na mňa. Nájdem ti niečo oveľa zaujímavejšie, ako je orangutan.“ Otvorila si knižku na svojej strane lavice. „Čo takto saola alebo šupinavec? – inak to boli ďalšie dve možnosti, ktoré som zvažovala...“

„Tak, decká, končíme!“ zvolala pani učiteľka Harrisová.

Maia okamžite vyskočila zo stoličky, len aby nemusela priznať, že ani jedno z tých zvierat jej nič nehovorí. Spratala si rýchlo učebnice a zamierila von.

Lottie so Sitou ju už čakali na chodbe pri vešiakoch – Lottie bola chudučká a drobná. V čiernych kučeravých vlasoch mala pripnutú ružovú sponku v tvare motýlika. Sita bola zase vysoká a štíhla, lesklé tmavohnedé vlasy mala zapletené do hrubého vrkoča.

„Konečne vonku!“ zvolala Maia, keď zbadala svoje kamarátky. Hneď jej bolo veselšie.

„To bola tá hodina až taká strašná?“ opýtala sa Sita s ľútosťou v hlase.

„Každá hodina s Ionie v jednej lavici je strašná,“ odvetila Maia.

Sita na ňu vrhla varovný pohľad. Maia sa obzrela a zbadala Ionie, ktorá práve vyšla z triedy a zastala na prahu dverí. V rukách držala otvorenú príručku ohrozených živočíšnych druhov.

„Maia Greenová, to bolo naposledy, čo som sa ti snažila s niečím pomôcť!“ povedala nahnevane a odkráčala späť do triedy.

Maia pocítila výčitky svedomia. Nemala rada, keď sa na ňu ľudia pre niečo hnevali – aj keď išlo o niekoho ako Ionie, ktorú nemala príliš v láske.

„Ups,“ hlesla Lottie celkom potichu.

„Počkajte ma tu.“ Maia vbehla do triedy. Ionie stála vedľa svojej lavice. „Ionie, nehnevaj sa...“

„Kašli na to,“ prerušila ju Ionie a vybrala si z tašky knižku. „Je mi úplne fuk, čo si ty a tie tvoje strelené kamarátky o mne myslíte.“

Maia si zahryzla do pery. Nevedela, čo na to povedať.

Ionie sa jej obrátila chrbtom. „Daj mi pokoj,“ vyhlásila, „chcem si čítať.“

Maia si vzdychla a vyšla opäť na chodbu. „Hm, to bol riadny trapas,“ pošepala kamarátkam.

„Sama si za to môže,“ upokojovala ju Lottie. „Nemá byť taká otravná. Musí to byť peklo se-

dieť vedľa nej.“ Potom drgla plecóm do Maie.

„Vezmi si bundu a poďme von.“

„A čo ste dnes vlastne robili?“ opýtala sa Sita Maie, keď prišli na ihrisko. Bol október. Svetilo síce slniečko, no studený vetrík sa už pohrával s opadaným lístím.

„Pani učiteľka Harrisová nám rozprávala o ohrozených živočíšnych druhoch,“ vysvetľovala Maia. Pozapínala si kabát až ku krku a zastrčila ruky hlboko do vreciek. „Že mnohé vymierajú a ľudia by mali robiť, čo je v ich silách, aby tomu zabránili...“ Odrazu jej v hlave skrsol nápad. „Ozaj, viete o tom, že budúci víkend je v kultúrnom centre výročný jarmok? Čo keby sme sa spýtali, či by sme tam nemohli mať svoj stánok. Predávali by sme tam koláčiky a zbierali peniaze na pomoc ohrozeným zvieratám. Celý budúci týždeň máme jesenné prázdniny, takže by sme mali dosť času si všetko premyslieť a niečo dobré upiecť.“

„Áno! Súhlasím!“ zvýskla Sita.

„To by bolo skvelé! Môžeme upiecť aj viac